உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

கேசரிகுருநூல் - ௫௪.

(*)

இஃது.

கள[illegible]வேல்க[illegible]ஸ்டார்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களால்

இட்டா

குப்புசாமிநாயுடு

அவர்களது

குவலயரஞ்சனிஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

தேவிசகாயம்.

குருவேதனை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

கேசரி குரு நூல் - ௫௬.

சீரபரிஞானதேவி திருமகளசோதிக்காப்பு, ஆர்தனி ல்கொண்டநாதர் அணிந்தநல்லருளேகாப்பு, பார்தனி ல்மெய்ஞ்ஞானகிரிகையும்பாடவேண்டிக, காமுகிலமேமனி யானகணபதிகாப்புத்தானே ௧

ஆதியாங்கடவுளானே அனாதியை மனாதில்லைக்கு, சோதியாகைகருவி ர்தீக்ஷை சொறபொருள்விளக்கமாக, நீ தியாம்பூமிதன்னில்நேர்நிரையரியோரக்கெல்லாம், கோதி லாஞானதேசிகுமாரனுக்காப்பதாமே ௨

அரியானமுதலெழுத்தைஅரியமாட்டார் அப்பாலு ம்கோரபட்டணத்தைககாணா, அரியானமுதலெழுத்தை சிவமுஞ்சத்தி ஆச்சரியநக்ஷ்சமடாபூமியாச்சு, சரிபாதிய திலெட்டுமெழுத்துகளெல்லாம் காணாதமாகியேயவிளக்கப தாலே, விரியாமல்விரிந்துபரப்பிரமமாகி வேதாந்தசாஸ் திரமாய்விளங்குந்தானே ௩

தானதுவேதானுகனித்துக்கொண்டு தன் செய்யு
ங்கொற்றில்கானேதானுமென்று, தானேனும்நீயெனவே கு
ல்லினநதானே தான்யாத்துநிட் சைநிலைதன்னைக்காண, தா
னதுவேதானதுவாய்நின்றநாதன் சங்கற்பசங்கற்பமற்றுநே
கொள்ள, ஞானதுவேதாக்குறியாம்குறிதமோக்கு டாதா
நதயோருளாயேறுவானே ௪

எறியமைக்காணவேணுமென்று யிருதாந்தில்வி
னைக்குறிலேயணைனிற்கின்றுங், கூறுவோமுபம் நசர்
பொருளேயாகுங் கூப்பிடுவோமெயச்சித்தா மெலறுசா
ங், ஆறிபேஅனுமாரிமுகலாவெமதிம் ஆட்ட லுமரி
லைறைவம் நதியில்முலங், கூறிமேகாயாச மவாமேசுமந்து
அயமறியாதிருவிருந்தபதினைபதாலே ௫

பரிகலத்திலமதியொடுங்கிவளரும்குட்சம பககலதி
ல் நபங்கவாரமேழிற், பதிரலத்திலேவெட்டுயிதமுமொன்
றுய்ப் பதினோரய்சேர்ச்சமாயவளநதுதேயநது, திதியின
த்துக்கிராகளிர்பௌரணையேயானுற் றினமறிந்துபிடக
லையக்கிரிற்சேரு, கதிமுத்திகாயசித்திக திருவேதி
லைம். சருதிலோனகஸ்தியனுகருணைக்காலே ௬

கருத்தகரித்துவளர்ந்துவெளியேறுவகாலை கருவா
ளிநீயாறைக்குருவைப்பாரு, உருப்பரிதிபூரணமாக அ
ருமைத்தாயே உறைப்பாருமனதிலரிவாதீயுங், கருவது
ம் வத்துபாருதிமதி கதிறவிசாங்க கூனையபிந்துருசி

பெற்றக்காயசித்தி, நிரந்தமாய்முட்புகுந் நாகண்டால்மு
த்தி தேருவதுதிண்ணமிதுசித்தமாமே ௩

சித்தாதிபதிசெட்டுந் சேருஞ்சித்தர் சிறந்தமதி
பெருத்துவளர்பதியைக்கண்டு, அகத்தர்நிருடனைக்காளப
தத்தைகபபோற்றி ஆயிநிரோதாயியுடமாய்கைநீக்கி,முத்
தர்பரிபூரணமாய்தாயைப்போற்றி மூலமுதலாருவனை
கண்டங்கண்டோர், இந்தகமையறிந்தசித்தர்க் கெல்லாக
மே யேகரிஷியானேயபாரறிவாற்றுனே ௪

அறிவுகுருநாதனருள்பெற்றோர்க்கெல்லாம் அத்தி
சுத்தங்காளனுமவினை அகன்றுபோகும், அறிவுகுருநாதனெ
ன்பாருலகத்தோர்கள் அகத்தியனுமென்பேரின் தீட்சை
காணுர், அறிவுகுருநாதனென்றுநீயேபாரு ஆதிமுதலா
தமவனைதீட்சைதோணும், நெரியில்சலரிஷிமூலம்சொன்
டும்பார்த்தால் நின்றபதிநீயறிவாய்நாமேயென்னே ௫

என்னுடையபிள்ளையென்று லரிகான்தீட்சை எத்
தொழிலுங்கத்தறிவான்சித்தனுவான், என்னுடையபே
சொலவன் நன்னைப்பார்ப்பான் எரியேயறுவனைதாண
அகண்டமேவி, என்னுடையபொதிகைதனிலெல்லோக
ண்பான் எல்லோர்க்குங்குருவாவான் யென்னைகநானு
தன்னுடையகுருவென்பான்தாயைப்போற்றி சதுகோடி
த்துமெடுத்தாடுவானே ௬

ஆடுவான்சித்தரெல்லாங்கண்டுமெச்ச அகண்டபரி
பூரணமாயறிவிலேறி, பரவொன்சாஸ்திரங்களனேகங்கே

ம பதியானதிருவடைப் பதியில்நின்று, நாடுவோன்சுழிமு
னையில்நாட்ட முற்றும் சாதாந்தகருணை பெற அறிவானவ
று, சகுணஞானமோடே தன்னைக்கூட்டி குருபுத்திரனுவ
துவுந்திண்ணங்காணே ௰௧

திண்ணமது பூரணநூல்தன்னைப்பார்த்து திட்சைசெய்
துயிருந்துயம் நன்றுய்ப்பாரு, எண்ணரியசாத்திரங்க
ளைகற்றனம் என்னுடையசக்கணியைநன்றுய்ப்பாரு. ஒ
ன்னுபொருளாகின்ற சதகியாட்டை உற்றுப்பார் கண்ட
சத்திசிகரத்தைப்பாரு, என்னுடைய இந்நூல்பார்த்து தன்னைப்
பார்த்தா என்னுடையமரபெற்ற தியில்நில்லே ௰௨

அறிவிருந்தபதியில்சாமிருந்தோம்பாரு ஆதிகமாய்நி
ன்றதுவும்நாமேசொன்னோம், நெற்றிருந்தநிஷ்டைகாடி நீ
போனால் நீவாசியேர்க்கைகொள்ளவாசிசொல்வோய், கு
றியறிந்து தொடுகுறியிற்சுக்கிலத்திவ்வாசல் குருவிருந்த
புருவமையத்தொளியைப்பார்த்து, அறிவானவாய்வலக
யறிந்துபிலத்துக்கொண்டால் வானகதவாச்சரியம் பெறுவா
யென்னே ௰௩

என்பொருட்டாற்சித்தரெல்லாமறிந்துக்கொண்டார்,
எட்டெட்டாய்காலொன்றிற்காட்சிகண்டார், என்பொருட்
டால்நீவெட்டுவொன்றுந்தோண இந்நூலின்கருத்திகாலாக
ன்றுய்ச்சொன்னேன், என்பொருட்டாலுகைமுறித்துஅறி
வால்நோண ஏழுசக்கரசாகரமுப்புமுப்புய், என்பொரு
ட்டாற்கண்டுகொண்டு நாமேயாய் இருப்பதற்குகுறியா
யுச சொன்னேன்கேளே ௰௪

கேளெழுத்தனுக்கோடி தீர்த்தமாடி கெடிபெறவுந்
திருமாலைகண்டுபோற்றி, நாளெழுதினமிரிலேவாரமவை
த்து நாமவருவோம்கடுச்சாமம்வந்தேயுன்னை, கேளெழு
கிரிசுதிலரிமூட்டி கேசரத்திலேத்திடுவோம் பொதிகை
தன்னில், மீளவுமேயிருந்திரிந்தவலகுதன்னில் விந்தை
யெல்லாமறிந்துகொள்ளதொழிலைத்தானே ௰௫

தொழிலெல்லாமநுபவித்துக குறியுஞ்சொன்னேன்
சொற்பொருளையுட்குறித்துப்பார்த்துக்கொள்வாய், வழியெ
ல்லாநிதுவழியாய காணவேணும மகாசித்தசென்றுபே
ரொப்பத்தேவேணும், அழியாகசித்தாயிள்ளைளைவாலைதேவி அட்ட
காதகமணிபட்டாகாயிவாமி, தெளிபரமமனத்தெளியாமல
லைப்போற்று செகமெல்லாம்வளர்த்தவள்தான்சிவமதாமே

சிவசத்தியானசிவமேழுகருபஞ் சேருமிடைப்பிங்கலை
யாருஞ்சேட்டசமுப்பொரு, கவசத்திசித்தாபதிவொட்டும்பாங்கு
டுவிருக்தாளசதநியமாய் நாமேகண்டோம, கவசத்திலரு
மூன்றுபோருமெய்யொன்றாய் காலொன்றாய்காலதலைபாய்கண்
டோமகண்டோம், கவசத்திட்டைசபெற அம்மாவென்று
தாயபண்மாயறிந்துணர்ந்தோக்கமிர்தமாமே ௰௭

அமிர்தரசவல்லிதிருஞானதேவி அதிரூபிஅகளங்கி
அபிராமிவாமி, அமிர்தகுணசகலகலைஞானதேவி அ
டங்காகமணாயவிக்கிரசாலபோசி, குமரகன்னிகாந்தா
கரகருபி குமரிதிரிசூலிவாலைதேவி, சமசமய
லையலிலாபூசைபண்ணிதானிருக்குமாய்கையெல்லாந் த
விர்ந்துபோமே ௰௮

போமென்றுநாமுறைத்தோமன்றோநாமும் போக்க
நீத்துவண்டுகொண்டோம்பின்னுமேகேளு, நாமென்றுமய
ரென்றுமில்லைபாரு நாதாந்தசித்தமென்று பேருங்கொ
டு, ஓமென்றுவெளியேறிவந்தகுட்சமொருவருக்குஞ்சொல்
லாது உனக்கேசொன்னேம், ஆமென்றுகண்டுகொண்ட
வர்களேசித்தன் ஆரறியப்போறார்களறிவாயத்தாலே.
தானானவேஞானத்தின்கிரியைசொல்வோம் தவிரா
துசத்தியமாயச்சொல்லகேளு, மாவொலவேபெணவடு
மட்டுநாமம் மகத்தானகேசரியா னெனகுருசென்ன
ஞர், நானானவேஅறிவதனைக்கண்டுகொண்டு தானறிவா
புவைக்குமிதுசொல்லகேளு, தன்னையேசோதித்துப்பால்லி
யகைகளைசிவசத்திமூலமதாயிரண்டுஞ்சேரே உ0
சோத்தமின்புபூரமொம்புனைகுச்சேரு சேர்முககால
விரகனிடைகண்டுச்சேரு, சேர்த்தபின்பகமலபாளாக்கி
மாதிதிடமாகவேமேறு விரகல்ச்சேரு, சேர்த்தபின்பு
அரிகாரல்லமிரண்டுஞ்சேருமனம்விரகனிடை சேர
த்துக்கொண்டு, சேர்த்தபின்புமூலமிதுமெய்யாசகு மெ
ய்சோதியதுவாச்சிசொல்லகேளே உ௧
செல்லக்கேள்மூலமேகமூலம சோமென்றுமனு
ருதுகண்டுசோதி, சொல்லகேள்கடைசகத்து ஐந்து
மென்றாய் சோதினியாயச்செல்வத்தில்வாட்டிக்காரணமாய்
சொல்ல ஒன்றாண்டத்தென்னைவிட்டுச்சோதிதிருவா
சகேற்றிவாமமைச்செயது, சொல்லக்கேளாரவைத்துவெ
ம்புதல்வரிய சோதித்துப்பார்ப்பவர்க்குசொல்லக்கேளே

கோடாதாம்பரம்பரனுக்குட்கெட்டியாயிந்தமை
யைச் சாலேயிப, கோடாமாதகதேழுதப்பாதையா கேசரி
யாள்சொன்னமொழிநாமேசொன்னேன், கோடாதாம்ப
ரம்பரனுக்குட் கிருபையாயிக்கமையி லமையிங்க,
கோடாபரனுமாய்க் கோதாருக் கெட்டியடாயட்டியில
லைப்பாருபாரே உ௬

பாரடாகாம்பரமபரனுக்குட் பருகிறேன்மைய
கிலேமுக்காலிய பாராமுப்பத்திரண்டுமாத்து பாரும்
சோதியடியி யிருப்பானைபா, பாரா காம்பரம்பரனுக்கு
ட் பழமைமொழியையொன்றயிருநாயாறும், பாரடாபர
ஞ்சோதியிதுவேயாகும் பகாரிதுமாத்தில்லைதங்கத்தானே

சனாதந்தாய்பரமபிரமசோதிக்கானை *தாழ்பிழுத்து
பாடிசாதுநாவுமுண்டோ, மங்கதஞாய்நாதாக்களானதிங்க
மைபாலேபெறுமெற்றோராணக்தங்கோடி, மங்கதாயப
ஞ்சலக்ஷம்மொன்றுப்க்கண்டு நிகைநேராய்கண்டந்தா
மலைதிகையாளுள், சங்கக்காபாதியிலேகம்மைக்கூனிகா
ய்பாதினையாமெனவேயிருக்கிறனே உ௭

இருக்கிறேனென்னசொல்லப்போறேனைபா ஏகாந்த
மாயாகிருவினையாட்டாட, வருகிறுள்தனைகொண்றுபய
க்கிலிட்டேன் மனதாகத் துபெண்மயக்கம் தவிழ்ந்தானிவி
ன்னும், இருக்கிறுள்பொதிகைமுனியென்னோமஞ்செ
ப்பியேதிருவாயாவைறந்தாள்கேளு, கருக்கிறுள்மாய
ம்மைக்கு பாராத்தோர்க்கெல்லாம் நாகண்டமையா
லேகருதினேனே உ௮

கருதினேன்னைக்கண்டமையாவென்று கனாக்கண்டதில்லையென்றமையின்யோர்க்கு, கருதினேனுருவியிந்தமையினுலே காலனையும்வெல்லுதற்குக்கருத்தாலுமன்றி, கருதினேனுன்சொன்னகருவைத்தாலுங் கண்டுணாக்குகொண்டவர்கள் அண்டர்மெச்ச, கருதிமோமெனிமனில்லை யென்றேசொல்லிக் கறைகண்டா அறியவுமேகருதினேனே()

கருக்குருவாய்நின்றகருவெடுத்துச்சொன்னேனுங் கருவறியாபிறப்புஞ்சகக்குணைக்மாண்பர், திருக்கருத்துத்திருத்தாளேபற்றிக்கொள்ள செகத்திலேபரியாமலலைந்திகட்டார், அருக்களைநமூலமுமாய்க்கட்டியொன்றாய் அநின்சாற்றில்நிலதமிடவசியமாகும், உருக்குமிதானுவெடுக்தார்மனத்தையெல்லாம் உச்சிதமாய்றன்முடியிற் றரிபத்தாமே உஅ

ஆமென்றவசியமிதுஉறுதிமெத்த அவரவர்கள்சொன்னார்கள்வசியப்போர்க்கு, நாமென்றவசியமிதுநாமேசொன்னேனும் நாதர்களறிவார்கள்மற்றோர்காணார், ஓமென்றவசியத்தாற்றிலகம்பொட்டு உலகத்திலுளளோரகளுங்கேளார்கண்டால், ஓமென்றுதன்மையுடன்மயல்விளைந்துஉன்பேச்சைக்கட்டார்கள்உலகத்தோரே உகூ

உலகமதிலாசனெனுமனுக்கெல்லாம் உன்னுடைய சிஷைப்போல் வணங்கிக்கொள்வார், நிலகரிதுசினையிட்டண்மைசொன்னேன் தீர்கமிதுதிடமெத்த உறுதிமெத்த, கலவிவிழிமாதாதிமோகஞ்செய்வார் கடைசிகி

ன்படுகுழியில்வீழ்வேனென்றாம், தலைமுழுது முனைதனைக வச
மேபாகு நவராது சத்தியமேசொன்னேம்பாரே ௩௰

சொன்னமொழியென்னளவுக்தப்போயில்லை சோதி
த்தோமிது உறுதியின்னங்கேளு, சொன்னமறைவேதமெ
ழிமொழுமமெச்ச சொல்லுகிறேமறைப்புவித்தைகளையாகே
ளு வின்னமதுஒருநாளுமில்லைசொன்னேன், மெய்யானமாம
யினுடஉண்மைமகேளு, சொன்னமொழிகுளிகரியினுடை
ப்தாலே சூட்சமாயனைத்துநீதிலகமபோடே ௩௧

போடுக்கிறமறையோனைமவுனம்வைத்து போடயிலே
தியானமனைதசொல்லக்கேளு, நாடுங்கேசங்கொன்று யிறுத்தி
ப்போர் நாதாந்தப்பேரொளியின்மையையபாரு, நாடுக
ரூபியிலேசேசெருது நாதாக்களாலுங்காணமாட்டார்
பேரொளிப்பொருளிற்குளிகரொவ்வாதென்று செப்பினோமே
ன்னைப்பாத்துனைத்தாளே ௩௨

உன்னைநதன்காணரிது உலகத்தோர்கள் ஒருவரு
க்குமெதரியாது உண்மைசொன்னேம், என்னைத்தான் கண்
டாலுமுன்னை காணூர் என்பேச்சுமெபாயயாது நிசமேசொ
ன்னேனு, தன்னைத்தானறிந்தசிவயோகத்தோர்கள் தமோத
னாளெபரிபோர்கள் தாமேமெச்ச, உன்னைத்தான்மறை
த்தகுருவிந்தைதன்னை உற்றுப்பார்த்தறிவாலே நூலை
பாரே ௩௩

பாரென்றுநூல்பார்த்துக் கொண்டாயானால் பரமா
திருவடிமுடியைக்கண்டுகொள்வாய், பாரென்றசொல்லறி

ந்து இட்டசைகண்டு பகருகின்றார் உருவறிந்து நம்மை நீ கண்டி
டாமென்ற பொருள்தனிலறிவாலே அறி பலம்பெற நாதகண்டி
டாறவிருக்கச்சொன்னேனைய, ஆமொன்றுபொருளைத்தானே
ட்பப்போறா ஐயனேநீயறியாயறிவாற்றானே ந௪

அறிவாயமேப்பவித்தையெனைச்சொல்லேனே அஞ்
சனத்தின்கருச்சொல்வோமையா கேளு, அறிவாய்நீ அஞ்
சனமாயிருந்ததனைதான் ஆறுகருங்கோற்றது அருமையா
கும், அறிவாயம் அஞ்சனமாயிருந்தோர்கள் முதும் அம் திசி
லேகண்டறியவேண்டுமோதாரு, அறிவாய்நீ மைபோதக்கு
அதனால் முன்பு ஆச்சரியமிகுந்த மையை அறிந்துபாரே ( )

அறிந்துபாரமையதனை சிமிழில்வைத்து அனுமதி
அனுமானை அறிதாற்கண்டு, அறிந்துபார் அஞ்சனத்தில்நீமை
[illegible] ஆமதத்தின்படி அணிந்து மவுனம்வைத்து, அறிந்து
பாருள்ளமெய்ய க்ஷமாக ஆதிமுதல்பாதாளவரையுமபா
ரு, அறிந்துபார் பூமியின்கண்ணுள்ளதெல்லாம் ஆச்சரியங்
கள்திறமைகொண்டு அறிந்துபாரே ந௬

பாதாளமுதலானமேருபோக்கெல்லாம் பார்க்கை
யிலேவெட்டவெளியாகத்தோனும், வேதாளபூதமோடுபி
சாசுகளெல்லாம் வேறுமொருமந்திரங்கள்தியானம்வேண்
டாம், தாதாவேயென்றுசொல்லத் தனங்களைவைத்த நல
மதிலேபோயிருந்து தனக்குத்தானே, தாதாவேயென்றுமே
[illegible] சொல்லாமல்கைகாட்டத் தனங்கள்பூதவேதைகளும்பா
ரே ந௭

சாதகநுவேணு மென்று கேட்டசெல்லா மிருகயத்தி
ல்நினைப்பிக்கவேண்டார், தாயனதுகைகாசமா யிருந்து
சூட்சந் தன்னைப்பார்த்தென்னைப்பார்த் துவக்குச் சொன்
னேன், பாயுமதுபுலிபோலேபதுங்கிக்கொண்டிருக்குந
ல்லிருகாயிநின்றுளபாரு, ஆயிமகிமையினடையாகியுன்னைக்
கொல்ல ஆகாகாயமனுனிவள் காண்பாரே ௯௮

அவளானதிருவுமையா ளருளினாலே ஆகாசம்பூமி
யிலேயடங்குஞ்செனி, தவமானபெரியோர்கள் தன்மத்தோ
ர்கள் தாஞ்செய்யுந்தொழில்களெல்லாந்தானேதோனும்
நவமானவாமருளை மெத்தநன்று நாதாந்தம்வேதாந்தம்
பார்ப்போர்க்கெல்லாஞ், சிவமாகிசிவகுருவாய்நின்றமை
யை செபித்தேனுஞ்சற்புத்திரனுனைப்பாரே ௯௯

பாரிந்தமையொன்றில் வசியம்வர்தம் பகருகின்றஅ
ஞ்சனமும்மரபுஞ்சொன்னேன், ஆரிந்தமைப்போர்கை
அறியபோருர் அதீதமடாநாலுவித்தையொன்றிறசொ
ன்னேம், வாரிந்தப்படிபார்த்துவையைப்பாரு மகதநான
யொருளறிவாற்கண்டுகொள்ளு, பாரிந்தப்படி யோகம்பார்
த்துக்கொண்டு பாடினேஞ்சாஸ்திரமாய்நூலைத்தானே ௱

நால்பார்த்துட்பிலகலையிலிடையைச்சேர்க்க நூறு
திரான்சொன்னுலுமறியமாட்டார், கால்பார்த்துமூலத்திடர்
குத்திபூநி கலியான அமுர்தத்தைக்கொள்ளமாட்டார், சே
ல்பார்த்துயிலழுங்கவகையறிவதெப்போ சிவநிட்டைசமிர்

னமொருந்தேசிகேளு, மாலபூக்கஉந்திதிரு வைநசெழுந்
தைக மவுனமுகாஸ்நியானகலைச்செயபக்கேளே சக

கோடாசிவாலயங்களநேகமுண்டு கேளநிலேஆறு
வகைசகிதமுண்டு, கோடாதேவ்வல்லங்கக் கோவிற்சென்
று கிருபைதான்சோதியடா ஆதிநூளில், கோடாநசமி
முன்னன்றாய்ப்பாரத்து கோளங்கள நினைலே மைனையநீயுங்
கோடாலிங்கமதா யுநஞ்செய்து கிருபைபதில் பொரு
மைதன்னைசொல்லக்கேளே சஉ

சொல்லக்கேண்மையானலிங்கந்தன்னை சுயமபாரமு
ளைத்தலிங்கமெதிரேவைநது, சொல்லக்கேள்நியானித்து
தீட்சைதன்னை சுகமதாவே சீக்கிரமாய் முடிக்கவேணுங்,
சொல்லக்கேள்மென்றுனைநிரந்தான்பேசச்சொல்லயிலே
கருவறிந்து கொண்டாயானால், சொல்லக்கேளதகொழி
லுமுளக்கேசித்திசொருபநிலையின்னமுமேயறியக்கேளா

கேளந்தசொருபசித்தி நீயேகாணக கிருபையதுரா
மாகிஉன்னுள மேனி, கேளிந்த உலகமெல்லாந் தமேயாகிக
கெதிமுத்திபெறுமவர்களு நாமேயாமேனும், கேளேதன்
சொருபநிலையாக்குந் தோறுக கேசரமாயோசநிறாயிரு
ந்தேன்கேளு, கேளேதன் நூல்சொல்லஅறியார்கள்நூ நி
ரிகைபெய்றவிததகனேகண்டுபாரே சச

கண்டுபார்நியானமேலலுக்கசித்தி கருவானபூமிமு
உலறியச்சொன்னேன், கண்டுபார்மவுனத்தா லாதாமொ

ன்ன கண்டஅப்புலிக்கமதுகண்ணிற்றேற்றுக். கண்டபோர்சுபமபுலிக்கமெதுகேபோச்சுக்கரியோனு மேலுமறியாவொன்று, கண்டபோர்யென்னுரேலகுருவாய்ச்சொல்லுக கருவெல்லாம்வெளிதோணக்காட்டுவாரே ௪௫

தாமொன்றசொரூபமது தேயவுலகங் கிளைப்பாரரொருவருக்குந் தெரியாதையா, ஏனென்றாலையதம்மற்போககுசெய்த யேகாங்கதேயவுதனில வாய்மைவாடசுக, தாமொன்றுசெயதொழில் ஒடுக்கவைத்து தாம்செய்தொழிலதனுள்கண்ணிற்காண, நானொன்றதனுள் பிள்ளைகளுக்குநன்றாய்நான்சொன்ன கருவறிந்துகண்டோரேபோ ௪௬

கன்டுநீனாள் நீயொருசிக்கன்சித்தன் கண்டானாத செரியலென்றுரைமேபமென்று, பொருதிருவடையைமூக்குநுனிக்கண்டு பதினாறுஉறவேறமாமகமாகும், ஆனாடாசிரமச்சக்கரம் ஒருவனுள் ஆதாரமூட்டிவிண்ணுடேரியேவிசும், கண்டபோரிரைபோளி யென்னசொல்லேன்காதமுடிபூரணத்தின்காட்டுவாரே ௪௭

பாருமொருபூரணமேசேர்சோதி பரந்தப்பாககதிரோயதினாக்குமொவ்வா, தேரில்வரு சித்திரரோபால் நிறைமையைநாட்டு செப்பரிதுசதாகோடி கோடாகோடி, மேருவதுஉழுவாகும் அணுவும்வேறுமெய்யானவையறதைச்சுத்தசெல்லாந், சிறுகுதிகாலுமுதிவசியேயறக்கிரமடாசிவயோகியாவாரே ௪௮

சிவயோகிமவுனகுருயோகியாகி செகமெல்லாம்பேயா
கிபருளோமீறி, தவயோகிசவமூலமொன்றுயகண்டு சகா
கோடிவிதைகளகற்றுத்திலாடி, பவயோகமபசாசுகளை
அடித்துத்தள்ளி பரபிரமவெளியேறியறிவிலேறி, தவ
யோகிசாலைக்கிபாணாகேசி சாயுச்சியபதமாகியிருப்பா
ரென்றே ௪௯

இருப்பாரேயென்றுங்கிசொன்னேமாமும் மெய்ஞா
னமறிந்தவுணாமை யிந்நூல்தன்னில், விருப்பமாயு
ரைத்ததுவுமறிவொன்று விளம்பினேமூலகதோதி
யமாட்டார், திருபபணிகலாலேலாட்டிவைப்பார் செ
ம்புருக்கித்தங்கமதை சொப்போமெய்பார், தருப்பிக்கு
தருவநிலை சேர்த்தகம் கொக்கிலேவாய குருமுனைக் கிந்த
பேரே ௫௰

இந்தபார்க்காமுமதவாலையேறி ஏழையைப்போல்
வந்தோம்பாருன்னைநம்பிக், முந்தானனிருபேருங்கலந்து
பேசிமூலமடாமூடரிதையறியமாட்டார், யெந்தவாதுபோ
தினைத்தனிலவந்தாயானால் மணிலேயகிலையென்று
தானே,* சந்தானமாவதுபோவதிலத்தபோ சண்டா
ளமனக்கவிர்ந்தாலென்னசெய்வாய ௫௧

என்றென்றுமழியாத பதியோவாய்த்தும் ஏகாந்த
னிப்பொருளைக்கலந்துக்கொள்ளாய், மன்றெல்லுமதீசங்கி
கால்வாயென்றும வாறெனறதைந்துமொன்றுயகலந்து
டி, தன்னெனறுசட மெடுத்தவலெஞ்சிலேகைகா-

டபெரம் பொய்மூனைந்தில் நின்றுபாறும், வென்றென்றாய்
விடதிடமாயமைந்து மேய்மேலுனைத்தா கெடுகொளிவோ
ய்பரே ௫௨

கொள்ளவென்றுலின்னூல்பானன்பகதிரான்குய் சு,
ருவறிவாய்பாருநீ காலைகொள்ளும், கொளவெவ்வுவு
டையடித்துப்பால்புகட்டு குறிபரிமசொன்னூலுவகாணா
யாய, தளனென்றுமாய்கையெலாமறுததாக்கள்ளி த
ன்னைபாராத்தறிவாலேலகல்லேக்கண்டு, யென்னென்றதன்
னைசமாயிலகருட்சம்பெய்வசமாயகலகதேறி அறிவாய
பாரே ௫௩

அரிவாய்நீ அன்பத்தினன்கேதீட்சை ஆதிமுதலந
த வரைமூலஞ்சொன்னேன், குறியானதுகுறியின் கரு
வைக்கண்டு குருபாதமுட்கொள்ள குறியுஞ்சொன்னேன்,
அறிவாய்நீபென்றனக்குஉறுதிசொலல் ஆணையிட்டேகும
க்குறியறியநீயும், அறிவாய்நீயென்றனக்குபருமையாக
அன்பாகஇருந்தெனடாயன்பத்தினன்கே. ௫௪

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கேசரிகுருநூல் - ௫௪

முற்றிற்று.